

Det vil sige, at vi går i gang med at drøfte det med hver enkelt, som jeg sagde før, og ser på, hvad deres situation er, hvad deres muligheder er, og hvad deres ønsker er. Det bliver en individuel vurdering, hvorpå der så træffes en beslutning.

De forskellige praktiske spørgsmål om asyl og udlændingeloven må hr. Villy Søvndal rette til integrationsministeren.

Villy Søvndal (SF):

De spørgsmål skal jeg nok følge op på hos integrationsministeren. Men jeg vil godt spørge lidt til situationen i Irak, for det fremgik af udenrigsministerens svar, at et af svarene kunne være at tilbyde sikkerhed i Irak.

Hvis man kigger på den bedrøvelige situation, der er i Irak, har jeg svært ved at forstå, hvordan man kan garantere sikkerhed i en situation, hvor 4 millioner mennesker ud af 24 millioner – altså hver sjette – er flygtet, i en situation, hvor man regner med, at mere end 600.000 mennesker er blevet dræbt de sidste 4 år.

Hvilke midler ejer udenrigsministeren til at give sikkerhed i Irak i dag?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu er det jo forskelligt fra område til område, trods alt. Jeg er fuldstændig enig med hr. Villy Søvndal i, at det overordnet set ikke er tilfredsstillende, langtfra, og det er allerværst i midten. Men det nordlige område – det kurdiske område – mener jeg ikke hr. Villy Søvndal kan sige er usikkert.

Tre provinser i syd er nu overdraget til irakiske sikkerhedsstyrker. Det vil sige, at irakerne selv mener, at de nu er i stand til at varetage sikkerheden i tre af de sydlige provinser, og formentlig kommer den fjerde med inden den 1. august. Så det vil sige, at den irakiske vurdering altså er, at der er flere af de 18 provinser, som er tilstrækkelig sikre. Det vil jo altid være en irakisk vurdering, om de vil overtage sikkerheden. Hvis irakerne siger, at nu vil de overtage sikkerheden, så ligger det jo i aftalen med FN og med os, at vi så må gå ud fra, at de kan overtage sikkerheden.

Det, Danmark gør nu, er jo at styrke den irakiske regering. Vi ændrede vores indsats fra den 1. august til flere styrker omkring regeringen i Bagdad, og så lægger vi ...

Nu blinker den rødt. Jeg får sikkert et spørgsmål til, så jeg tager næste del af mit svar ved næste spørgsmål.

Villy Søvndal (SF):

Jeg er sikker på, at udenrigsministeren er bekendt med, at både USA og England har erkendt, at de er nødt til at tage imod dem, der har hjulpet de amerikanske og britiske soldater, altså tolkene. Jeg vil godt spørge, hvad det er, der gør, at den danske regering i den her sag, som jeg synes burde være så indlysende, er så usikker i sine svar, som udenrigsministeren er, når han siger: Det kan blive det ene, og det kan blive det andet, og man kan hverken udelukke det ene eller det andet.

Jeg synes i virkeligheden, udenrigsministeren har haft et tilbagefald i forhold til et tidspunkt under samtalen, hvor det stod klart, at man under alle omstændigheder ville hjælpe. Altså, den der sikkerhedsgaranti i Irak vurderer amerikanerne og briterne at man ikke kan give. Hvad er det, der får udenrigsministeren til at tro, at en dansk udenrigsminister kan give en større sikkerhed?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu behøver vi jo ikke bevidst at misforstå hinanden – jeg ved godt, hr. Villy Søvndal ikke gør det bevidst.

Vi har sagt, at vi ikke lader nogen i stikken. Jeg har sagt, at der selvfølgelig er forskel fra tolk til tolk, med hensyn til hvordan de oplever deres situation, og hvordan de ønsker deres fremtid. Det er jo ikke alle, der synes, fremtiden er allerbedst i Danmark. Nogle kan jo godt føle, at fremtiden er bedst, hvis man får et andet sted i Irak at opholde sig, hvis man får nogle erhvervs muligheder, får nogle studiemuligheder, hvis man kan rykke til et andet land, hvor man f.eks. vil kunne gå på universitetet. Der er jo mange forskellige muligheder.

I beslutningsforslaget om omlægningen af vores indsats i Irak, som ligger i Folketinget, og som jeg naturligvis håber hr. Villy Søvndal vil stemme for, lægger vi jo 100 mio. kr. ekstra i år bare i nærområdeindsatsen i Syrien, Jordan og Irak. Og vi lægger altså op til 100 mio. kr. ekstra i 2008 i nærområdeindsatsen, fordi vi ved, som hr. Villy Søvndal så rigtigt sagde før, at der er alt for mange personer, som har måttet forlade deres hjem og placere sig enten et andet sted i Irak, i Syrien, Jordan eller et tredje sted.

Så vores indstilling er selvfølgelig, at de skal hjælpes, men jeg mener ikke, at hr. Villy Søvndal kan stå her og sige, at alle 20 skal hjælpes på samme måde, for det ville være den gamle so-